

Abstract: Kan rævebekæmpelsen redde de danske engfugle?

Preben Clausen

De danske bestande af engtilknyttede vadefuglearter har været i tilbagegang siden 1970'erne. Det gælder både sjældnere og lokalt udbredte arter som stor kobbersneppe, brushøne og engryle, men også almindeligere og mere vidt udbredte arter som vibe, rødben og dobbeltbekkasin. Den samme udvikling ses i vore nabolande.

For år tilbage var der både her i landet og i udlandet en tendens til, at man tilskrev disse tilbagegange intensivering af landbrugsdriften. I dag er der udbredt konsensus om, at der nok nærmere er tale om en kombination af intensivering og generelt høje prædationsrater. Fra flere af de vigtigste danske yngleområder for engfugle er der således aktuelt indikationer på, at den nuværende prædation på æg og/eller unger er så høj, at ynglesuccesen ikke er i stand til at opveje de voksne individers dødelighed, hvilket er forklaringen på bestandsnedgangene.

Udfordringen er derfor at forbedre ynglesuccesen for fuglene, hvilket fx kan ske ved at forbedre ungerne overlevelse og/eller forøge æggenes klækningssucces – og hvor en optimal forvaltning med sikkerhed indebærer tilvejebringelse af våde enge og kan suppleres med prædatorbekæmpelse. Tiltag i forlængelse af handlingsplanen for truede engfugle indebærer det ene eller begge elementer.

I foredraget gennemgår jeg nogle af resultaterne af vore og andres undersøgelser af effekter af især ræv på engfuglebestandene og på mulighederne for at bekæmpe sig til en højere ynglesucces, men henblik på at forsøge at besvare spørgsmålet i foredragets titel.

Viber (*Vanellus vanellus*). Foto: Bente og Amdi Nedergaard